

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Έτησια διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
χ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Έξαμηνιαία " " " 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 48.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων δραχμὰς. 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτε-
ρόν ἐστι ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΛῆ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Περὶ τῆς ἐν Βερολίῳ συνεντεύξεως.

Περὶ τῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεων τῶν τριῶν ἀρχικαγκελαρίων ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς Βιέννης ἐδημοσίευσε τὰ ἐπόμενα ἐκ Βερολίνου τηλεγραφήματα.

«Βερολίον, 13 Μαΐου.— Ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς πληροφοροῦμεθα ὅτι ὡς ἀποτέλεσμα τῶν ἄχρι τοῦδε διαπραγματεύσεων τῶν τριῶν ὑπουργῶν, θεωρητέον ὅτι ἡ μεταξὺ τῶν τριῶν δυνάμεων συνεννόησις εἶναι ἐδραιωτέρα καὶ πληρεστερά ἢ πρὶν. Βάσις τῆς συνενοήσεως ταύτης εἶναι ἡ ἐπιθυμία ὅπως ἡ εἰρηνοποίησις ἀπέναντι τῆς νέας ἐν Ἀνατολῇ καταστάσεως τῶν πραγμάτων διεξαχθῆ ἐνεργητικώτερον, ἀφ' ἑτέρου δὲ προστατευθῶσιν εἰ ἐν Τουρκίᾳ ξένοι ὑπήκοοι. Ἀπασαὶ αἱ περὶ ἐπεμβάσεως, κατοχῆς καὶ παρομοίων μέτρων ῥιζικωτέρας φύσεως εἰδήσεις εἰσὶ παντελῶς ἀνυπόστατοι. Αἱ βλέψεις τῶν δυνάμεων κατεστρώθησαν ἐν ὑπομνήματι ὅπερ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς προσελκύσεως καὶ τῶν ἄλλων δυνάμεων εἰς τὴν κοινὴν πολιτικὴν τῶν τριῶν βορείων αὐτοκρατοριῶν, θέλει διακοινωθῆ τοῖς ἐνταῦθα ἀντιπροσώποις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Γορτσακῶφ.

«Οἱ ὑπὲρ τῆς συννοήσεως ταύτης ἀγῶνες τῆς Ῥωσσίας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς εἰρήνης καὶ ἐπιτάχυνσιν τῆς εἰρηνοποιήσεως σχολιάζονται ὑπὸ τοῦ ἐγγχωρίου τύπου λίαν θερμῶς.»

Ἐτερον τηλεγράφημα ἐκτενέστερον, τὴν νύκτα τῆς δεκάτης τρίτης Μαΐου ληφθὲν, ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Ἡ Ῥωσσία παρητήθη τοῦ περὶ κατοχῆς στρατιωτικῆς καὶ ἐπεμβάσεως σχεδίου, τοῦ πρίγκηπος Γορτσακῶφ μηδαμῶς τοιοῦτόν τι προτείναντος. Ἡ κατὰ τοιοῦτου τινὸς σχεδίου δυσμένεια τῆς Αὐστρίας ἐθεωρήθη ἀρκούντως σφοδρά, ὥστε οὐδεμία ἐγένετο ἀπόπειρα πρὸς κατανίκησιν. Μετὰ τὴν ἐγκατά-

λειψιν τοῦ σχεδίου τούτου τῆς Ῥωσσίας, πρόκειται ἤδη νὰ συνεννοηθῶσιν περὶ τοῦ περιεχομένου νέας διακοινώσεως, ἣτις ὑπὸ τῶν τριῶν αὐτοκρατορικῶν δυνάμεων σχεδιασθεῖσα καὶ ὑπὸ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης ἐπιδοκιμασθεῖσα, διὰ τοῦ κόμητος Ἀνδράσσου θ' ἀποσταλῆ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ζητουμένων δι' αὐτῆς μεταρρυθμίσεων καὶ ἐγγυήσεων πρὸς διεξαγωγὴν αὐτῆς ὑποχρεωτικώτερον καὶ ἐνεργητικώτερον. Ἀλλὰ καὶ τὸ διάβημα αὐτὸ θεωρητέον ὡς προσωρινόν, ἐξ οὗ ἴσως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προέλθῃ ἀποτέλεσμα τῆς κατευνάσεως τῆς ἐπαναστάσεως, ἀφοῦ μάλιστα τὸ ἀντικείμενον τοῦ συνεδρίου παρεξέβη τοῦ ζητήματος τῆς ἐπαναστάσεως.

«Ἡ Ῥωσσία ἀπαιτεῖ στρογγύλωσιν τινα καὶ ἐπέκτασιν τῶν μεθοριῶν διὰ τὸ Μαυροβούνιον, πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς αἰτήσεως ταύτης προβάλλει ὅτι δυσκόλως θὰ κατευνασθῶσιν τὰ πνεύματα ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ ὅτι μόνη αὐτὴ εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν συνδιαλλακτικῶν ιδεῶν!

«Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν παρήσαν ὁ κόμης Καρολύης καὶ ὁ κ. Νοβικόφ. Περὶ τοῦ κόμητος Ἀνδράσσου λέγεται ὅτι εἶναι κατηχηριστημένος ἐκ τῆς ὑποδοχῆς ἧς αἱ ἰδέαι αὐτοῦ περὶ τῆς διαγωγῆς τῆς Αὐστρίας ἔτυχον παρὰ τῷ πρίγκηπι Βίσμαρκ, καὶ πράγματι εἰς τὴν παρέμβασιν τοῦ Ἀρχικαγκελαρίου ὑπὲρ τῶν βλέψεων τοῦ Ἀνδράσσου ἀποδίδεται ἡ ὑποχώρησις τοῦ Γορτσακῶφ ἐν τῷ ἀρχικῷ αὐτοῦ σχεδίῳ.

«Καὶ ἡ διὰ τῆς «Βορειογερμανικῆς Ἐφημερίδος» δημοσιευθεῖσα εἰδήσις ὅτι οἱ χριστιανοὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπιθυμοῦσι δῆθεν τὴν παρέμβασιν ξένων (Ῥωσικῶν;) ταγμάτων ἀπηρθύνθη τῷ αὐτοκράτορι Ἀλεξάνδρῳ καὶ τῷ πρίγκηπι Γορτσακῶφ ἐν τηλεγραφήμασι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δυνάμεθα ὁμῶς

νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἀπεστάλη ἐκ Ῥωσικῆς πηγῆς.

«Ἡ ἐκφρασις τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Ἀνδράσσου ἦν μὲν αὐτοσχέδιος, ἀλλὰ προεμελετημένη. Φαίνεται ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἐκ προθέσεως ἔφερε τὸ παράσημον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τὸν σταυρὸν τῆς Μαρίας Θερεσίας καὶ τὸ παράσημον τῆς Ἀξίας καὶ εἶπε τὰς λέξεις: «Voici la base de ma politique» (ἰδοὺ ἡ βᾶσις τῆς πολιτικῆς μου) ἅμα τῇ εισόδῳ τοῦ Ἀνδράσσου.»

Ἐτερα τηλεγραφήματα ἐπεξηγηματικώτερα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

«Βερολίον, 15 Μαΐου.— Σήμερον συνήλθον οἱ ἀντιπρόσωποι Γαλλίας, Ἀγγλίας, Ἰταλίας, Αὐστρίας καὶ Ῥωσσίας ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ, ἐνθα ὁ πρίγκηψ Γορτσακῶφ διεκοινώσατο τὸ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Βίσμαρκ καὶ τοῦ Ἀνδράσσου συνταχθὲν ὑπόμνημα. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν μὴ εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν συμμαχίαν ἀνηκουσῶν δυνάμεων ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὰ διακοινωθέντα αὐτοῖς ἅπερ θέλουσι μεταβιβάσει εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν κυβερνήσεις.

«Ἀμα τῇ συνενοήσει τῶν ἐξ μεγάλων δυνάμεων, αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν θέλουσι διαβιβασθῆ τῇ Πύλῃ. Ἀχρι τοῦδε ἀπεφάσισαν ἵνα ἐν ἀπορρήτῳ ἔχωσιν αὐταί. Οὕτως αἱ συνδιασκέψεις θεωροῦνται ὡς περαιωθεῖσαι, μολοντί ἐμπιστευτικαὶ συνδιασκέψεις θέλουσι λάβει ἀκόμη χώραν.

«Βερολίον, 18 Μαΐου.— Αἱ νέαι ἀποφάσεις τῶν τριῶν δυνάμεων ἐρεῖδονται ἐπὶ τινος ὑπομνήματος τοῦ Γορτσακῶφ καὶ ἀφορῶσι τὴν ἐπέκτασιν τῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ Ἀνδράσσου ἐπὶ πεδίοις μὴ ληφθέντων ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ διακοινώσει τοῦ Ἀνδράσσου. Ἡ σημασία τῶν ἀποφάσεων τούτων λέγεται τὰ μάλιστα εἰρηνικῆ.

«Ἡ «Βορειογερμανικὴ» διαβεβαίει ὅτι τὸ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγράφημα, καθ' ὃ οἱ χριστιανοὶ ἐζήτουν τὴν

παρουσία» ρωσικῶν στρατευμάτων, οὐδόλως ἐπηρέασε τὰς ἐν τῷ Συνεδρίῳ συνδιασκέψεις.»

(Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις τῆς «Ἔρας».)

«Τηλεγραφικῶς γνωρίζετε βεβαίως τὴν περίληψιν τῆς ἀποφάσεως, ἣν ἔλαβε τὸ ἐν Βερολίῳ Συνέδριον ἡγεμόνων καὶ πρωθυπουργῶν. Ἐνταῦθα θετικῶς γινώσκωμεν, ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία ἔδωκαν τὴν συγκατάθεσιν των εἰς τὰ ἐν Βερολίῳ ἀποφασισθέντα. Δὲν ἔχει ὅμως οὕτω διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις ὀριστικῶς ἠρνήθη καὶ τὴν ἀρνησίαν τῆς ἐγνωστοποίησεν ἤδη εἰς τὴν ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν. — Ἐξ ἐπισήμου πηγῆς γινώσκω, ὅτι ἡ ἐν Βερολίῳ ληφθεῖσα ἀπόφασις, ὡς ἀνεκαινώθη εἰς τὴν Πύλην, συνίσταται εἰς τὰ ἑξῆς.

1) Δίμηνος ἀναχωρῆ τῶν ἐχθροπραξιῶν καθ' ὅλας τὰς εἰς ἐποναστάσιν διατελούσας ἐπαρχίας.

2) Κατὰ τὸ χρονικὸν τῆς ἀναχωρῆς διάστημα ὁ τουρκικὸς στρατὸς θέλει ἀποσυρθῆ εἰς ὠ ρ ι σ μ ἔ ν α τινὰ μέρη.

3) Οἱ χριστιανοὶ καὶ αἱ ὀθωμανοὶ (ὁ λαὸς) θέλουσι διατελεῖ ὡπλισμένοι καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα.

4) Οἱ ἐπαναστάται θέλουσι ἔλθαι ἀ π' ε ὕ θ ε ἰ α ς εἰς ἀ μ ε σ ο υ ς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ ταῖς βάσεσι τοῦ σχεδίου τοῦ κόμητος Ἀνδράση.

5) Δ ι ε θ ν ἦ ς ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τῶν ἐν ἐκάστη πόλει ἢ ἐπαρχίᾳ διατελούντων προξένων καὶ εἰδικῶν ἀπεσταλμένων τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων θέλει ἐπιβλέπει καὶ ἐπιτηρεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων, ἃς ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις εἶχε παραχωρήσει κατὰ τὸν παρελθόντα ἰανουάριον εἰς ὅλον τὸ κράτος.

6) Ἐπειδὴ μετὰ τὴν πρόσφατον ὑπουργικὴν μεταβολὴν, ἥτις ὑπῆρξε προῖον συνωμοτικῶν κινήματων, ἡ Εὐρώπη οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχη ἐμπιστοσύνην ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὑπάρχοντων, θέλουσι ἀμέσως ἀποσταλῆ στόλοι εἰς Κων)πολιν, Σμύρνην καὶ Θεσσαλονίκην. Καὶ

7) Ἐὰν ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας τῶν δύο μηνῶν ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις δὲν κατορθώσῃ ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἡσυχίαν ἢ μᾶλλον δὲν πείσῃ τὴν Εὐρώπην, ὅτι εἰλικρινῶς καὶ πράγματι αἱ ὑποσχεθεῖσαι μεταρρυθμίσεις ἐν τῇ διοικήσει πραγματοποιούνται, ἡ Εὐρώπη (δηλαδὴ αἱ συνεννοηθεῖσαι ἐπὶ τούτῳ πέντε εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις) θέλουσι ἐξέλθει τοῦ κύκλου τῆς ἠ θ ι κ ἦ ς ἔ ν ε ρ γ ε ἰ α ς καὶ θέλουσι λάβει τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς λύσιν καὶ διευθέτησιν τοῦ ἀνατολικῶν ζητήματος, ὅπερ διακινδυνεύει τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.

Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἡ ἐπέμβασις τῆς

Εὐρώπης, ἡ ἀφορῶσα εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἀνατολικῶν ζητήματος, εἶναι πλέον προφανὴς καὶ ψηλαφητὴ. Ἀπὸ χρῆς ὁ Βεζύρης καὶ ὁ Rachid διατελοῦσιν ἐν μεγίστῃ ταραχῇ καὶ ἀμηχανίᾳ. Διὰ τοῦ χθὲς ἀφικθῆντος ταχυδρόμου ὁ στρατηγὸς Ἰγνατιέφ ἔλαβε, φαίνεται, τὸ κείμενον τῶν εἰρημένων ἀποφάσεων. Ἀπόψε δὲ (ὑπὸ τὸ πρόσχημα γεύματος ἐν Βουγιουκδερέ) πρὸς κάλεσε συνδιάσκεψιν μετὰ τῶν Zichy καὶ Werther. Ἴσως τὴν ἐλευσομένην δευτέραν ἐπίδωσιν τὴν διακοίνωσιν εἰς τὴν Πύλην. Καθ' ἃς ἔχει ἡ Πύλη πληροφορίας, οὐ μόνον συνεννόησις πλήρης ὑπάρχει μετὰ τῶν τριῶν ἀρκετικῶν δυνάμεων ἀλλὰ καὶ συμμαχία εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Ἀνατολήν. Οἱ τούρκοι κολακεύονται, ὅτι ἡ Ἀγγλία χάριν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ συμφερόντων τῆς θέλει προβῆ καὶ μέχρι πολέμου μᾶλλον ἢ νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς Ῥωσσίας ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι ἡ συμμαχία τῶν τριῶν δυνάμεων σκοπὸν ἔχει τὴν προσάρτησιν τῶν σλαβικῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν Αὐστρίαν, τὴν παραχώρησιν τῶν Γερμανικῶν αὐτῆς Δουκάτων εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ τὴν προσάρτησιν τῆς Ῥωμανίας ἢ ἄλλων ἀσιατικῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Τὸ ἐπ' ἐμοί, φρονῶ ὅτι ἡ Ἀγγλία, μεμονωμένη μάλιστα ὡς ἤδη εὐρίσκειται, οὐδέποτε θέλει προβῆ μέχρι πολέμου. Ἐξ ὧν ὁ μὲν βλέπω, μεγάλας καταβάλλει ἐνταῦθα προσπάθειας, ὅπως οὐδετερώσῃ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ σχέδια τῶν τριῶν συμμαχῶν.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, καθ' ἃς ἔχω πληροφορίας, ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις φαίνεται διατεθειμένη ν' ἀπορρίψῃ τὰς προτάσεις τοῦ Βερολίνου. Ὅποια ὅμως ἔσονται αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως, οὐδεὶς δύναται νὰ προείδῃ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε ἐκ Κοπενάγης τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα.

Ὁ βασιλεὺς ἐλαφρῶς ἀσθενεῖ. Πυρετὸς γαστρικὸς. Κανονικὴ πορεία τῆς νόσου. Οὐδὲν σύμπτωμα κακότητε. Θέλομεν ἀνακαινῶς καθ' ἐκάστην ἰατρικὸν δέλτιον.

— Κατ' ἐντολὴν τῆς ἱερᾶς συνόδου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα προκηρυχθεῖσαν δημοσίως ἐψάλη χθὲς τὴν 10 π. μ. ὡραν λιτανεῖα ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον τραπέισις ὑγείας τοῦ ποθητοῦ ἡμῶν Βασιλέως Γεωργίου, οὐ τινος ἢ ἀσθένεια εἰς σοβαρὰς ἐνέβαλε πάντας τοὺς φρονίμους σκέψεις.

— Ἡ διεύθυνσις τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας, ἡ δημαρχία Ἐρμούπολεως, ἡ Ἐφορεία τῆς Δέσσης καὶ πολλοὶ τῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων ἐπιθυμοῦντες εἰς τὰς παρούσας κρίσιμους περιστάσεις νὰ ἔχωσι ἐνταῦθα τακτικὰ τηλεγραφήματα ἐξ ὧν

τῶν μερῶν τοῦ κόσμου διὰ τῆς τηλεγραφικῆς ἐταιρίας Καθὰς κατέβαλλον οἱ πρῶτοι ἀνά δραχ. 1000' καὶ ἄλλων δὲ πρὸς τοῦτο μετοχὰς δέχονται ἀνά 25 φράγκα τὸ ἔτος. Ἐπιτροπὴ δὲ πρὸς ἐξοπλισμὸν καὶ ἐν γένει ἐφορεῖν ἐξελέχθησαν οἱ κ. Δ. Βαφιαδάκης δήμαρχος Ἐρμούπολεως, Σ. Πρώτος τραπεζίτης, Γ. Μάρτιος γενικὸς πρόξενος τῆς Αὐστρίας, Γ. Βίνης πρόξενος τῆς μεγάλης Βρετανίας καὶ Λ. Κωνσταντίνου ἔμπορος.

— Πρόξενος τῆς Δανίας ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀντωνίου Σαλάχα, διορίσθη ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης μας κ. Στέφανος Τριποῦσης.

— Αἱ ἐξετάσεις τῶν Δοκίμων τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπλοιάρχου ἐπεραιώθησαν ἐν Ἀθήναις. Καθὰ δ' ἐπληροφόρηθημεν πρῶτος ἐπέτυχεν ὁ ἡμέτερος συμπολίτης κ. Γιάννης Η. Κεχαγιᾶς.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀπὸ πρωῆς ἡ εὐδία ἤρξατο μεταβαλλομένη καὶ τὸ πνεῦμα ἐπὶ μᾶλλον ἐγειρόμενον σφοδρότερον κατήντησε περὶ τὸ ἐσπέρας κλύδων καὶ τὴν νύκτα σπουδαία τρικυμία. Τὸ ἀπὸ Πειραιῶς ἐρχόμενον τὴν Κυριακὴν Αὐστριακὸν ἀτμόπλοιο καθυστέρησε μέχρι τῶν 4 μ. μ. περὶ τοῦ Γαλλικοῦ δ' ἠκούσαμεν ὅτι ἐξωρίσθη εἰς Ναύπλοιο. Τὸ δ' ἐντεῦθεν εἰς Πειραιᾶ μεταβαῖνον Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιο «Βυζάντιον» ὑπέφερε σπουδαίως. Καθ' ὅδον μάλιστα περὶ τὴν Τύρον ἀκούσαν φωνὰς, ἀνέστειλε τὸν πλοῦν καὶ ἐπεμφε τὰς λέμβους πρὸς τὸ μέρος τῶν φωνῶν, ἔβη εὖρον πλοιάριον θυβιζόμενον, οὗτινος τοὺς ναύτας διέσωσαν καὶ παρέλαβον. Ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀθήναις τηλεκαῦτα νέφη ὑψοῦντο κονιορτοῦ, ὥστε πλείστοι μετέβησαν κεκλεισμένοι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ κατεκλείσθησαν ἐν ταῖς οἰκίαις των, πολλοὶ δὲ διηγούντο ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν ἐνεθυμοῦντο τοιαῦτα κονιορτοῦ κύματα.

— Ἡ πρὸς τὴν Ποσειδωνίαν ἀγούσα παλαιὰ ὁδὸς ἔχει ἀνάγκην ἐπιδιορθώσεως κάτωθεν τῶν Ταλάντων. Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀρμοδίους νὰ φροντίσωσι περὶ τούτου.

— Ἐπανελήφθη εἰς Ἀθήνας ἡ ἐκδοσις τῆς ἀξιολόγου ἔφημεριδος «Συνταγματικῆς» Ἐν Κωνσταντινουπόλει δ' ἐξεδόθη νέα ἔφημερίς «ἡ Πρωτῆ» συντασσόμενη ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Γεδεῶν συγγραφέως πολλῶν σπουδαίων φιλολογικῶν ἔργων.

— Οἱ ἐνταῦθα διαμένοντες γνωστοὶ καθ' ἅπασαν σχεδὸν τὴν Εὐρώπην Τούρκοι ταχυδακτυλοῦργοι Μεχμέτ Σουκρῆ Ἐφέντης καὶ Μεχμέτ Ζιζέτ Ἐφέντης ἔδωκαν προχθὲς δευτέραν παράστασιν πολλῶν καὶ ποικίλων ταχυδακτυλογραφικῶν φαινομένων, ἐπιτυχόντες δ' ἄριστα ἐκίνησαν τοὺς ἐπαίνοους τοῦ κοινοῦ.

— Περὶ τῶν σφαγῶν Θεσσαλονίκης ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν «Χρόνον τοῦ Λονδίνου»

«Καθὸσον δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν αἱ ταραχαὶ τῆς Θεσσαλονίκης δὲν ἔχουσι πολιτικὴν τινα σημασίαν. Ἀπὸ πολλοῦ γίνεται λόγος περὶ τῶν ὑπὸ τουρκικοῦ ὄχλου πρακτομένων βιαιοπραγιῶν ἢ πρώτῃ γεννηθεῖσα ἐν ἡμῖν ἰδέα κατὰ τὴν διήγησιν τοῦ φόνου τῶν δύο προξένων, εἶναι ὅτι ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐνδειξὴν τῶν προκληθέντων αἰσθημάτων τῶν τούρκων ὑπὸ τῶν προσφάτων γεγονότων, ἥτοι τὴν πρώτῃν ἐκρηξὴν προσεχοῦς θυέλλης.

Θεσσαλον. 7] 19 Μαθὸν ὥρα 6, 15' μ. μ. Κηδεῖα προξένων ἐγένετο πομπωδεστάτη. Ἠκολούθηον ὑποναύαρχοι Γάλλοι καὶ Ῥώσοι, πρόξενοι, ἀξιωματικοὶ πλοίων, καὶ τῶν

Ένοπλοι. Περιμένονται πλοία γερμανικά και αμερικανικά.

Απόδοσις αθηναίων, ώρα 11,50' μ. μ.

Κηδεύει ἐγένοντο ἡσύχως. Σώμα Μουλὲν κατετέθη εἰς γαλλικὸν πλοῖον. Ἀμποτ δὲ ἐτάφη ἐν τῇ μητροπόλει· δὲν παρευρέθη κατὰ τὴν κηδεῖαν μέγας δούξ Ἀλέξιος.

— Ὁ Figaro ἀναγράφων τὴν ἐν Θεσσαλονικῇ σφαγὴν τῶν προσέξων ὑπενθυμίζει, ὅτι ὁ κατὰ τὰς σφαγὰς τῆς Τζέδας φονευθεὶς Γάλλος πρόξενος Eveillard ἀφῆκε θυγατέρα ἥτις ἔλαβεν ἀποζητίωσιν ὑπὸ τῆς πόλεως τῆς Τζέδας 118,000 φρ. Ἐπίσης ἔλαβεν ἐπιχορήγησιν ὑπὸ τῆς Γαλλίας 9,000 φρ. καὶ ἀπο τῆς Τουρκίας 6,000 φρ.

Ἡ δίκη τοῦ Ἀντωνίου Πετρίτση.

Τὴν προπαραελθοῦσαν δευτέραν ἤρξατο καὶ τὴν ὀγδόην μεσημβρινὴν ὥραν τῆς Τρίτης ἐπεραιώθη ἡ δίκη τοῦ Ἀντωνίου Πετρίτση ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθήναις κηκουριδιοδικείου. Τόσον δ' ἀφ' ἑνὸς ἢ καταγωγῇ, τὸ παρελθὸν καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ κατηγορουμένου, ὀλίγω πρὶν ὄντος βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Σύρου, ὅσον ἀφ' ἑτέρου ἢ διαπραξίας τοῦ δυστυχήματος ὑπὸ ἰδιαιτέρων τε καὶ πολιτικῶν ἐχθρῶν τῶν περὶ τὸν Πετρίτση πρὸς ἐξδόντωσιν του παραμορφωθείσα καθίστων ἀνέκαθεν τὴν δίκην καὶ περιέργον καὶ σπουδαίαν.

Τὴν δὲ περιεργίαν καὶ σπουδαιότητα τῆς δίκης ἐκτὸς ἄλλων εἰδήλουν ἡ πληθὺς τῶν μαρτύρων τῆς τε κατηγορίας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως, ἡ παράστασις τεσσάρων ἀρίστων δικηγόρων ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ τῶν ἐν Σύρῳ, ὁ υπερβάλλων ζῆλος τοῦ τῶν Ἐφετῶν Εἰσαγγελέως καὶ ἡ συρροὴ πλήθους ἀκροατῶν, τῆς καλῆς ἰδίως τάξεως, ἐν τῇ δίκῃ.

Καὶ πρῶτον μὲν ἡ μήτηρ τοῦ παθόντος ὑπέβαλλεν εἰς τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων διὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς δικηγόρου κ. Γ. Φιλήμονος πολιτικὴν ἀγωγὴν, ἣν ἀπέκρουσε μὲν ἡ ὑπεράσπισις διὰ τοῦ διαπρεποῦς δικηγόρου κ. Ψαρᾶ, ἀπέριψε δὲ τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων, καὶ τοὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ὑπεστήριξεν αὐτὴν, καταμειψόμενος συγχρόνως τοῦ κ. Φιλήμονος ἐπὶ μεγάλη περὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἀπειρία.

Εἶτα μετὰ ἐπανειλημμένας περὶ ἀναβολῆς τῆς δίκης ἀγορεύσεις τοῦ Εἰσαγγελέως ἐπὶ τῇ ἀπουσίᾳ τινῶν τῆς κατηγορίας μαρτύρων προσέθη μετὰ μικρὰν διακοπὴν ἡ δίκη ἐκείνων ἐν τῷ μεταξὺ ἀφικομένων.

Καὶ τῶν μὲν τῆς κατηγορίας μαρτύρων τινες ὄντες οἱ αὐτοὶ καὶ ἐχθροὶ καὶ κατήγοροι τοῦ Πετρίτση, οὐ μόνον γράψαντες ψευδῆ καὶ διαδόντες, ἀλλὰ καὶ καταθέντες ἐν τῇ προανακρίσει, καὶ μνηύσαντες μάλιστα τοὺς περὶ τὸν Πετρίτση μετὰ μανίας καὶ πάθους ἀνηκούστου, καὶ δολοφόνους αὐτοὺς νὰ παραστήσωσι πειραθέντες, καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀθρόας ἐπὶ πίνακι ζητήσαντες, ἥδη ἐπ' ἀκροατηρίου παραζητήσαντες, καὶ τῶν προανακρίσεων οὐδ' ὀστάντες καὶ τὰ τῶν προανακρίσεων οὐδ' ὀσταντες νὰ ὑποστηρίξωσι δυνάμενοι, ὑπέπεσαν εἰς φοβεράς ἀντιφάσεις, ἐπεπλήχθησαν ἐπανειλημμένως ὑπὸ τε τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ Προέδρου, εἴλκυσαν τὸν οἶκτον καὶ τὴν περιφρόνησιν τοῦ ἀκροατηρίου, καὶ ὀλίγου δεῖν ἐδίδον δίκην τῶν ἄλλοτε κατέθοντο, ἥδη δ' ἐπειρῶντο ν' ἀνακαλέσωσι, ψεύδων.

Οἱ δὲ τῆς ὑπερασπίσεως μάρτυρες πάν-

τες, ἐκτὸς ὀλίγων, τῶν ἐντιμωτέρων τυγχάνοντες, μετὰ τῆς παρρησίας καὶ τοῦ θάρρους αἰτινῆς εἰσιν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς τιμῆς ἀχώριστοι σύντροφοι, κατετίθεντο ἅπερ καὶ ἐν τῇ ἀνακρίσει, ἄδολα καὶ ἀπαρעγγίρητα, συμφώνως πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πρὸς τὸν ὃν προσεδέξαντο ὄρκον, μηδαμῶς ταρσάσμενοι μηδὲ συγχέομενοι ὑπὸ τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ διλημάτων τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν.

Τοιαύτη δ' εὐθὺς μετὰ τὸ πέραν τῶν μαρτυρικῶν ἀποδείξεων διεμορφώθη παρὰ τῇ κοινῇ τῶν ἀκροατῶν γνώμῃ καὶ τοιαύτη παρ' αὐτοῖς ἐσχηματίσθη ἰδέα, ὥστε κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπίσθησαν ὅτι ἦτο ἄξιος παντελοῦς ἀθώωσης ὁ Πετρίτσης· τὰ δὲ δημοσιογραφικὰ ὄργανα, ἡγουμένου εὐγενῶς τοῦ «Νεολόγου» Ἀθηναίων, ὅσις πέρυσι κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ συμβάντος, ὑπ' ἀφανῶν καὶ ἀρετῶν ἐχθρῶν τῶν περὶ τὸν Πετρίτσην παραπεισθεὶς, ἔγραψεν ἐκ πλάνης κατ' αὐτοῦ ἐδημοσίευσαν ἥδη τὴν ἐκ τῶν μαρτυριῶν σχηματισθεῖσαν πεποιθήσιν αὐτῶν, ἥτις ἦτο ὑπὲρ τῆς ἀθώωσης τοῦ Πετρίτση.

Ἡγέρθη κατόπι κληθεὶς πρὸς ἀπολογία ὁ κατηγορούμενος Πετρίτσης, καὶ ἐν μέσῳ βαθείας σιγῆς ἐξιστόρησε τὸ γεγονός ἐν συγκινήσει εἰλικρινεῖ, ἥτις παρέσυρε καὶ δικαστὰς καὶ ἀκροατήριον, τὰ δ' ἐκρέυσαντα τῶν ἀνδρῶν ὀφθαλμῶν του ἐπὶ τῷ δυστυχίματι δάκρυα εὐγενῶς μεταμελείας συνεμερίσθησαν πᾶσαι αἱ γενναῖαι καρδίαι.

Ἐλαβεν ἔπειτα τὸν λόγον ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν κ. Οἰκονόμου, ὅστις ἀγορεύσας τὴν πρῶτην, ὡς συνήθως, τῶν εἰσαγγελέων ἀγόρευσιν καὶ ἀναπτύξας ἐν συντόμῳ τὴν κατηγορίαν, ἐφαίνετο ὅτι ἐμελλε κατόπιν εἰς ἐκτενεστέραν καὶ ἐρρωμενεστέραν νὰ ἔλθῃ ἀνάπτυξιν, καὶ ὅτι ἥδη οἶονεῖ εἰσαγωγὴν μόνον εἰς ταύτην ἐποιεῖτο.

Τὸν δοθέντα ἔπειτα παρὰ τοῦ Προέδρου εἰς τὴν ὑπεράσπισιν λόγον ἀνέθηκεν αὐτὴ τὸ πρῶτον εἰς τὸν ἐκ Σύρου δικηγόρον κ. Ἐλευθεριάδην, ὅστις ἐξ ἀρχῆς τὴν ὑπόθεσιν παρακολουθῶν, κατεῖχεν ἴσως εἴπερ τις καὶ ἄλλος τὸ θέμα, καὶ ὅστις κατὰ συνέπειαν ἀναδραμῶν εἰς τὸ παρελθόν, ἐξετάσας μετὰ λεπτότητος τὰ ἰδιαιτέρα καὶ πολιτικὰ αἰτία τὰ προκαλέσαντα τὴν σκηνὴν, ὑποδείξας τὰ φαντακτικὰ δημοσιογραφικὰ καὶ τὰ λοιπὰ ὄργανα τὰ συνδουλίαντα τὰ πάθη, ράπισας αὐτὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ διυλίσας τὰ πάντα, ἔθεσε διὰ λόγου δικανικοῦ πολλὰς ἀρετὰς περιέχοντος, τὰς βάσεις τοῦ πραγματικοῦ καὶ οὐσιώδους μέρους τοῦ τῆς ὑπερασπίσεως οἰκοδομήματος.

Μετὰ τὸν κ. Ἐλευθεριάδην ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πολυμαθὴς καθήγητὴς τοῦ δημοσίου δικαίου καὶ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κόκκινος, ὅστις ἄλλως καὶ συγγενῆς τοῦ κατηγορουμένου Πετρίτση ὢν, ἐνθους γενόμενος ὑψώθη μετάρσιος, καὶ διὰ λόγου ὅστις περιεῖχε μὲν καὶ τὸ δικανικὸν μέρος, ἦτο ὅμως μᾶλλον τοῦ ἐπιδεικτικοῦ γένους, ἐξῆρε τὸν κατηγορούμενον, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γενεολογίας αὐτοῦ, ἄτε δὴ ὄντος ἀνεψιοῦ τοῦ μεγάλου Κοραῆ καὶ υἱοῦ τοῦ πρώτου τῆς Βρμουπόλεως δημάρχου Γ. Πετρίτση, ἐνεκωμίασε τὴν εἰς τὸν στρατὸν τῆς Πατρίδος ἐκουσίαν τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τάξιν, καὶ ἐθαυμάσως τὴν εἰς τὸν τελευταῖον πόλεμον τῆς Κρήτης ἀνδρείαν καὶ σύνεσιν αὐτοῦ, βεβαιωθείσαν ἀφελῶς καὶ ὑπὸ τῷ ὡς μάρτυρος παρασταθέντος ἐνδόξου Κριάρη· ἐξομώσας δὲ τὴν εὐγενῆ μεταμέλειαν

τοῦ Πετρίτση πρὸς τὴν μεταμέλειαν τοῦ Αἴαντος καὶ τοῦ Ἡρακλέους, ἐπέρανε τὸν ὑψηλὸν αὐτοῦ λόγον, ὅσις περιεῖχεν ἀληθῶς ἀστραπὴν καὶ βροντὴν.

Τότε ἔλαβεν ἐκ δευτέρου τὸν λόγον ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Οἰκονόμος, ὅστις ἀτάραχος ὢν καὶ ἀπαθῆς, πολυμήχανος δὲ καὶ φύσει στωμύλος, καὶ διαλλαντικὴν κεκτημένος δεινότητα, ἤθελεν εἶσθαι πολλῶν κρείσσων καὶ πειστικώτερος, εἰ μὴ ἐποιεῖτο ὑπερβάλλουσαν χρῆσιν τῆς ἐπαναλήψεως καὶ ἄλλων ῥητορικῶν σχημάτων καὶ μάλιστα τῆς εἰρωνείας, ἥς οὐ μόνον ἐν τῇ ἀγορεύσει ὡς σχήματι χρῆται, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ τῇ διαδικασίᾳ, καὶ εἰ μὴ ἐξωλίθωνεν ἔστιν ὅτε ἐν τῇ φορᾷ τοῦ λόγου εἰς ἐκφράσεις, ὢν καὶ αὐτὴν τὴν ἐννοιαν ὀφείλει φρονουμέν, νὰ μὴ συλλαμβάνῃ ἐν τῷ νῷ ἀνώτερος δικαστικὸς ἄρχων.

Οὗτος, ἀντιστρέψας, διαστρέψας καὶ ἀναστρέψας ἐπὶ τὸ διαλεκτικώτερον καὶ δικανικώτερον τῆς τε ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου καὶ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν προαγορευσάντων, καὶ πῶς θίξας τὸν κ. Κόκκινον, ἀναπτύξας τὰ πάντα, τὰ πάντα διυλίσας καὶ ἀναμοχλεύσας καὶ πληρώσας εἰδῶλων καὶ σκιῶν καὶ φασμάτων τὸ δικαστήριον, ἐπαύσατο τοῦ λόγου, ἐπειπὼν ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει οἱ ἔνορκοι δὲν ἤθελον καταδικάσει τὸν κατηγορούμενον, ἤθελεν εὐχρηθῆ ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἀπαλλάξῃ αὐτὸν, ὡς ἄχρηστον τῆς, ἣν κατέχει, ἀρχῆς.

Χολωθείς ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσιν, ἐπανέλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Κόκκινος μετὰ μικρὸν τοῦ δικαστηρίου διάλειμμα, καταλήξας εἰς τὸ ὅτι «ἐσπούδασεν εἰς σχολὴν, ἐν ἣ δὲν ἔμαθε νὰ θαυεὺν ἐκείρους ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν εὐρίσκει ἀξίαν», καὶ ἐπιπρὸςθεὶς ὅτι «ἡ τελευταία ἀπειλή τοῦ Εἰσαγγελέως δὲν ἀρμόζει εἰς τὴν ἐμβριθείαν ἀνωτέρου δικαστικοῦ ἀρχοντος»· ἐπὶ δὲ τούτῳ ἀπαιτήσαντος τοῦ Εἰσαγγελέως τὴν ἐπιτίμησιν τοῦ δικαστηρίου καὶ ἀπορριφθείσης τῆς προτάσεως αὐτοῦ, ἔλαβε τὸν λόγον ἕτερος τῆς ὑπερασπίσεως δικηγόρος.

Ἦτο ὁ ἐκ Σύρου κ. Μίνως Βογιατζόγλου, ὅστις ὡς στρατιώτης κατάφρακτος ὄρου καὶ ἀσπίδα πάλλων, παρήλθεν ὅπως πολεμήσῃ πρὸς τὴν κατηγορίαν ἐκ τοῦ συστάδην. Καὶ ἦν μὲν συγκεκνημένος ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος καὶ τοῦ πάθους τῆς συγγενείας ὡς πρωτεξάδελφος τοῦ κατηγορουμένου, ἀλλ' ὄμως τοῦτο εἰ καὶ συνέχευε τοὺς διαλογισμοὺς αὐτοῦ, οὐχ ἦπτον παρεῖχε σθένος τῷ ῥήτορι καὶ δρμὴν ὑφ' ἣν πολλὰ τῶν ὀχυρωμάτων τῆς κατηγορίας ἤρξαντο νὰ καταπίπτωσι ἴσως δὲ καὶ ἐπὶ τέλος ἐμελλε νὰ διασεισθῆ τὸ οἰκοδόμημα αὐτῆς παντελῶς. Ἀλλὰ διὰ τὸ μῆκος τῶν προηγηθειῶν ἀγορεύσεων καὶ τὴν ἐπὶ διήμερον ἐξακολούθησιν τοῦ ἀγωνος, οἱ τε Συνέδρου καὶ οἱ ἔνορκοι εἶχον ἀπαυδήσει, ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ ὢν οὐσιώδης καὶ πραγματικὸς καὶ ἀνάπτυξις τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ἐλευθεριάδου λεχθέντων, ἔδωκεν ἀφορμὴν ὅπως γένωνται πολλαὶ διαμαρτυρίαι ἐκ τε τοῦ προέδρου τῶν Συνέδρων καὶ τοῦ προϊσταμένου τῶν ἐνόρκων, ὅπερ ἠνάγκασε τὸν κ. Μίνωα πῆ μὲν νὰ συντέμνη πῆ δὲ νὰ παρατρέχῃ, καὶ ἐπὶ τέλος νὰ καταπαύσῃ διαμαρτυρούμενος. Ὅπως δὴ ποτε ὅμως, προοιμιάζόμενος μὲν ἀντέστρεψε τεχνικῶς τὴν ἀπειλήν τοῦ Εἰσαγγελέως, εἰπὼν ὅτι ἡ ῥητορικὴ ἐκείνου δεινότης εἶναι τηλικαύτη, ὥστε καταντᾷ τοῖς μὲν δικηγόροις ἀκαταμάχητος, τῇ δὲ δικαιοσύνῃ ἐπιβλαβὴς ὡς παραβλάπτου-

σα την αλήθειαν, και διά ταυτα εδικαίον θεωρεῖ νά ἀπηλλάττετο τῆς ὑπηρεσίας τοιούτου Εἰσαγγελεύς. Εἶτα, οἷον ἐκκλησιαστικῶς ἐξοριστῆς ἐπετίμησε τὰς σκιάς καὶ τὰ φάσματα ἅτινα εἶχε περισυλλάξει ἡ γόης ἀγόρευσις τοῦ Εἰσαγγελέως, καὶ ἐδίωξεν αὐτὰ μακρὰν τοῦ ἱεροῦ τεμένους τῆς δικαιοσύνης, ὅπως, εἶπεν, αὕτη μείνη ἀγνή και μόνη ἐν τῷ ναῷ τῆς. Ἀποκαλέσας ὅμως σοφιστικὴν τὴν τέχνην τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοὺς μετερχομένους αὐτὴν ἐξομοίωσας πρὸς τὰ Γραικώλια, ὧν τὴν ἀποπομπὴν ἐκ τῆς Ῥώμης ἀπῆλθέ ποτε ὁ Κάτων ἐκίνησε τὴν χολὴν τοῦ Εἰσαγγελέως ὅστις ἀπῆλθε τὴν τιμαρίαν τοῦ δικηγόρου, ἥτις ἐπῆλθέ πως ἐκ μέρους τοῦ δικαστηρίου. Τὸ καθ' ἡμᾶς φρονούμεν ὅτι μετὰ τὸν κ. Ἐλευθεριάδην τὸν λόγον εἶδει νά λάβῃ ὁ κ. Βογιαζόγλου, ὅπως γένηται μὲν τοῦ πραγματικοῦ μέρους ἐκτενεστέρη ἀνάπτυξις, οἱ δὲ συνέδροι καὶ οἱ ἔνορκοι ἔλαττον ἔτι ὑπὸ τοῦ καμάτου κατελιγμένοι, ἤθελον ἀκροασθῆ αὐτοῦ μετὰ προσοχῆς. Τελευταίος δὲ ἦτο δέον νά τεθῇ ὁ κ. Κόκκινος, οὗ τινος ὁ λόγος μετὰ ἀπορροπῆς ὧν καὶ πλήρης καλλιλογικῶν ἀρετῶν, ἤθελε τύχει ἀναμφιβόλως εὐμενοῦς ἀκρόασης.

Ἐπειτα γενομένης ἀκριβοῦς καὶ σαφοῦς ἀνακεφαλαιώσεως τῶν τεμαρτυριῶν καὶ ἀγορεύσεων ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος δικαστοῦ κ. Δέδε καὶ θεθέντων ἀκούθως τῶν ζητημάτων ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ δικηγόρου τῆς ὑπερασπίσεως κ. Ψαρά, εἰσηλθον οἱ ἔνορκοι εἰς τὸ δωμάτιον τῆς διασκέψεως μετὰ δύο δ' ὥρων συζήτησιν ἐξεληθόντες, ἐξέδωκαν τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτῶν, καθ' ἣν καταδικάσθη ὁ Ἄντ. Πετρίτσος εἰς ἐνὸς ἔτους καὶ ἐννέα μηνῶν φυλάκισιν.

Τοιαῦτα ὑπῆρξαν ἐν ὀλίγοις κατὰ τὴν δίκην τοῦ Ἄντ. Πετρίτσου ἥτις ἐπέχυσεν ἀρκούντως ἐπὶ τῆς σκοτισθείσης πέρυσιν κοινῆς γνώμης καὶ ἔθηκε τέρμα εἰς ὑπόθεσιν περὶ ἧς πολλὰ ἐρρήθησαν σατανικῶς καὶ ἐγράφησαν σατανικώτερον πρὸς ἐκδίκησιν παθῶν ἀτομικῶν καὶ πολιτικῶν, ἐνεκα τῶν δποίων εἰς μὲν ἀνθρώπος ὄργανον τῶν παθῶν τούτων γενόμενος ἀπώλεσε τὴν ζωὴν του, πολίτης δ' ἐντιμος καὶ ἀξιόλογος καὶ εἰς ὕψος ζηλωτῆς ἰσχύος ἀρθεῖς, ἔπαθε καὶ διατελεῖ πάσχων, ἠνωχλήθησαν δὲ πλεῖστοι ὅσοι χρηστοὶ πολίται καὶ διεβλήθησαν καὶ ἐσυκοφαντήθησαν. Περαιόντες δὲ τὴν σύντομον αὐτῆς ἐκθεσιν εὐχόμεθα ὅπως μὴ ἴδῃ τοῦ λοιποῦ τοιαύτας σκηνὰς ἢ φιλήσυχος Ἐρμούπολις, ἀλλὰ τὸ λυπηρὸν γεγονός τῆς 21 Μαΐου καὶ τὰ τοῦτου παρακλόουθα εἶεν πᾶσι καὶ πάντοτε ὑποδείγματα διδασκαλίας πρὸς βύθμισιν τῆς ἠθικῆς ἡμῶν διαγωγῆς καὶ περιστολῆν τῶν βλαίων παθῶν τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἀκρασίας. *

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τουρκία. Κατὰ τὴν Βυζαντίδα τὴν παρ. Πέμπτην τὸ προξενικὸν σῶμα τῶν ξένων δυναμειῶν συνῆλθεν ἐν τῷ Ἀγγλικῷ προξενεῖῳ εἰς συνδιάσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ γενικοῦ προξένου τῆς Ἀγγλίας κ. Φρανσῆ, ἵνα διασκεφθῇ περὶ τῶν ληπτέων μέτρων συνεπειᾶ φόδων, ὅτινες ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπεκράτησαν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἡμῶν περὶ ἐπικειμένης δῆθεν διαταράξεως τῆς δημοσίας τάξεως. Ἐνεκρίθη

δὲ νά προσκληθῇ εἰς τὴν συνδιάσκεψιν αὐτὴν καὶ ὁ διοικητῆς τοῦ Σταυροδρομίου καὶ Γαλατᾶ Ἐξ Μεχμέτ Πασᾶς. Ἀφικθέντος πραγματικῶς τούτου μετ' ὀλίγον, ἀφοῦ ὁ πρόξενος τῆς Γαλλίας ἐπιήσαστο αὐτῷ παρατήρησεις τινὰς, ὁ τῆς Ἀγγλίας κ. Φρανσῆ ἐπρωτόησε τὸν διοικητὴν ἐπ' ὀνόματι τῶν συναδελφῶν τινὰ ἀσφάλειαν δύνανται νά ἐχωσιν οἱ ξένοι ὑπήκοοι καὶ ἀν' ἐλήφθη ἤδη μέτρον τι πρὸς πρόληψιν παντὸς ἀπεικταίου. Ὁ Μεχμέτ Πασᾶς διεβεβαίωσεν ἐπισήμως τοὺς κ. κ. προξένους ὅτι αἱ διαδιδόμεναι φημαὶ εἰσιν ἀνυπόστατοι, ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ γινώσκουσι κάλλιστα τὰ πρὸς τοὺς ξένους καθήκοντα αὐτῶν καὶ οὐδεμίαν ἐχθροπάθειαν διατρέφουσι πρὸς τοὺς χριστιανούς, οὗς θεωροῦσιν ὡς ἀδελφούς καὶ μεθ' ὧν ἐπιθυμοῦσι νά διαῶσιν αἰετοτε ἐν εἰρήνῃ ἐν τῇ κοινῇ ταύτῃ πατρίδι. Ὁ σκοπὸς δὲ τῶν Ὀθωμανῶν σοφτάδων, προσέθηκεν ὁ διοικητῆς, ἀποβλέπει πρὸς ἄλλα ἀντικείμενα ἄσχετα ὅλως πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τῶν Χριστιανῶν, ἥτις ἐπομένως οὐδένα διατρέχει κίνδυνον.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη τοῦ Διοικητοῦ ἐνεποίησε καλλίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς Κ. Προξένους, οἵτινες μετ' εὐχαριστήσεως καὶ ἐπιδοκιμασίας ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Ἐξ. Μεχμέτ Πασᾶ. Πρὸς πληρεστέρην δ' ἔτι ἐνθάρρυνσιν τῶν κατοίκων ὁ Διοικητῆς προέτεινε εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐν Σταυροδρομίῳ στρατιωτικῆς φρουρᾶς, διὸ αὐθιμῆρον περὶ τὴν 14 ὥραν τουρκιστὶ ἀπεστάλη ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐν στρατιωτικῶν τάγμα ὅπερ κατέλυσεν εἰς τὸν στρατῶνα τοῦ Ταξίμλου. Οἱ δὲ Κύριοι Πρέσβεις τῆς Ῥωσσίας καὶ Αὐστροουγγαρίας προσκαλέσαντες περὶ τοὺς τριακοσίους Κροάτας καὶ Μαυροβουνίους, διέταξαν αὐτοὺς ὅπως περιφέρωνται περὶ τῶν Πρεσβειῶν τούτων κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην πρὸς ἀσφάλειαν.

Συνεπειᾶ δὲ τῶν ληρθέντων τούτων μέτρων καὶ τῆς ἐπελθούσης ὑπουργικῆς μεταβολῆς οἱ ἐπικρατήσαντες κατὰ τὴν ἐβδομάδα τὴν ἀνυπόστατοι φόβοι ἐπαισιητῶς ἐμετριάσθησαν καὶ πᾶσα ἀνησυχία θέλει, πεποῖθαιμεν, ἐξαλειφθῆ καθ' ὅλοκληρίαν.

Κατὰ τὰς Τεργεσίας ἐφημ. τῆς Τετάρτης ἐξ Ἐρζεγοβίνης οὐδεμία ἐγένετο συμπλοκή. Ἐν Βοσνίᾳ αἱ συγχρόνοι εἶναι ἀσήμανοι ἢ ἐπανάστασις δὲν δύναται νά λάβῃ αὐτόθι μεγάλας διαστάσεις, ἐνεκα τοῦ πλήθους τῶν ἐγχωρίων Μουσουλμάνων. Ὀλίγον μακρὰν τῶν αὐστριακῶν μεθορίων, ἐν Πριεγεδρ, παρὰ τὸν σιδηρόδρομον τῆς Βαγιαλούκης (ἐν Βοσνίᾳ) διεπράχθησαν, νέαι Χριστιανῶν σφαγαί, ἀνήκουστοι καὶ ἐπὶ τῶν θορυβωδεστάτων χρόνων τῆς τουρκοκρατίας. Ἐκ τῶν 5000 τῆς πόλεως κατοίκων οἱ πλεῖστοι εἶναι μουσουλμάνοι, πολὺ δὲ ἐξηγριώθησαν νοήσαντες ὅτι οἱ αὐτόθι χριστιανοὶ ἐμελέτων νά ὑποστηρίξωσι τοὺς ἐπαναστάτας διὰ βοήθειαν ὕλικῆς ἢ διὰ κατασκοπήσεων Ἡ χριστιανὴ νεολαία παρεσκευάζετο νά ἐξέλθῃ τῶν ὀρίων ὅτε ἐκ συνθήματος ἐπιπεσόντες οἱ Τούρκοι ἐσφαζαν 100 χριστιανούς καὶ ἕνα ἀρχιμανδρίτην. Ὁ Σελίμ Πασᾶς ἐσπευσε μετὰ στρατοῦ ἀλλ' ἀφίκετο λίαν ὀψέ κατέλιπε δὲ 400 ἐνόπλους ἵνα προστατεύσωσι τοὺς διαφυγόντας τὴν τουρκικὴν βομφαίαν».

Οἱ Σέρβοι ἀπώλεσαν τὴν ὑπομονὴν καὶ δὲν εἶναι ἱκανοὶ πλέον νά περιμένωσι τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου «Τί περιμένομεν»

(λέγει ἡ ἐφημερὶς «Ἴστοκ») ; «Περιμένομεν ἄρα γε νά ἐγερθῇ πρώτη ἡ Ἑλλάς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἐρζεγοβίνης; Ἐμπρὸς λοιπὸν, οὔτε δυνάμεθα οὔτε ὀφείλομεν πλέον νά περιμένωμεν» Ἀλλ' ἡ σερβικὴ κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι τὸ συμφέρον Σερβίας ἀπαιτεῖ νά περιμένῃ ἐπ' ἀόριστον.

Ζάρα, ὅ] 17 Μαΐου. — Ὁ ὀπλαρχηγὸς Κοβάσεβιτς, ὅστις παρεδόθη πρὸς τὸν Μουκτάρ Πασᾶν ἐπὶ λόγῳ τιμῆς ὅτι οὐδὲν θά πάθῃ, ἐθανατώθη ἐν Νεβεσίνη. Ἐν Μοστάρ ἐξυβρίσθησαν ὑπὸ ζαπτιέδων ὁ ἰταλὸς πρόξενος καὶ εἰς αὐστριακὸς προξενικὸς ὑπάλληλος, ἐκτυπήθη δὲ διὰ λόγῃς ὁ πρόξενος τῆς Πρωσσίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

—ο—

Κύριε συντάκτα τοῦ «Ἡλίου»

Δὲν ἔχειται παντάπασιν ἀληθείας ὅτι Δανιὴλ ὁ Κεραμεὺς ἐδίδαξεν ἐν Σίφνῳ πρὸ τῆς ἐν Πάτμῳ σχολαρχίας αὐτοῦ, ὡς ἐν σελ. κβ' ἀναφέρεται. Δὲν εἶναι δὲ ἀποχρῶν λόγος πρὸς ἐνδειξιν τούτου τὸ ὅτι ὁ κ. Γκιῶν εἶδεν ἐν Σίφνῳ μαθητὸν τινος τετράδιον, ἐξηγήσεις τοῦ Δανιὴλ περιέχον, ἐξ οὗ καὶ στίχον τοῦ Φωκυλίδου (:) παρατίθεισιν. Ὁ περίπυστος ἐκεῖνος διδάσκαλος ἀποφοιτήσας τοῦ ἐν Πάτμῳ ἑλλήν. Φροντιστηρίου καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπελθὼν προσελήφθη ὡς διδάσκαλος εἰς τὸν ἡγεμονικὸν οἶκον τῶν Καλλιμαχιδῶν. Τῷ δὲ 1769 διωρίσθη διὰ πατριαρχικοῦ σιγγιλίου Θεοδοσίου τοῦ Β' διδάσκαλος τῶν γραμματικῶν εἰς τὸ ἐν Πάτμῳ φροντιστήριον, ὅπου Βασίλειος ὁ Κουταλινὸς, ὁ καὶ διδάσκαλος αὐτοῦ, ἐδίδασκε συγχρόνως τὰ φιλοσοφικά, ὅν καὶ διεδέξατο τελευτήσαντα τῷ 1773. Ἐκεῖ δὲ διετέλεσε διδάσκειν μέχρι τελευτῆς αὐτοῦ συμβάσης τῷ 1804.

Παρατηρητέον προσέτι ὅτι ἐξ ὧν ἡμεῖς γνωρίζομεν ἐκδόσεων τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Βαρίνου, περὶ οὗ γίνεται λόγος ἐν σελ. ια' εἰς οὐδεμίαν ἀνεφέρουν οἱ ἐκδοταὶ περὶ τῶν τοῦ ἡμετέρου γένους σχολείων. Μόνον, ἂν μὴ ἀπατᾷ ἡμᾶς ἡ μνήμη, τοῦ τετραγλώσσου Λεξικοῦ Γεώργιος Κωνσταντίνου ὁ ἐξ Ἰωαννίνων διέλαθε συνοπτικῶς ἐν τῷ προλόγῳ περὶ τῶν ἐπισημοτέρων σχολείων τοῦ γένους.

Σ. Σ. Η. Ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς Σίφνου ὑπὸ Κ. Γκιῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 44 τοῦ «Ἡλίου» βιβλιογραφίας ἡμῶν λαβὼν ἀφορμὴν ὁ κατ' αὐτὰς εἰς τὴν νῆσον ἡμῶν κατασχὼν ἐκ Πάτμου πολλὰ καὶ ὀνομαστὸς μεσαιωνοδίκης κ. Ι. Σακελλίων ἐπεμψεν ἡμῖν τὴν ἀνωτέρω προσθήκην. ἦν μετὰ πλείστης ὀσης καταχωρίζομεν προθυμίας ἐπιπροσθέντες ὅτι τὸ λεξικὸν ὑπερ ὁ κ. Σακελλίων ἀναφέρει ἔχει, κατὰ τὴν βιβλιογραφίαν τοῦ Βρετοῦ, τὸν ἐξῆς τίτλον.

«Λεξικὸν τετραγλώσσον τῆς Ἰταλικῆς, Ῥωμαϊκῆς, Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς γλώσσης πρόχειρον καὶ ὀφελιμώτατον εἰς τὸ νά μάθῃ ὅστις ἐπιθυμῇ με εὐκολίαν ἐκείνην τὴν γλῶσσαν ὅπου ὑπ' αὐταῖς δὲν ἤξεύρει περιέχον ἐπὶ τὴν Κυριακὴν προσευχὴν, καὶ ἄλλαις θεομητορικαῖς καὶ ἄλλα τινὰ χρήσιμα τυπωθὲν εἰς κοινὴν ὀφέλειαν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ γένους καὶ μετὰ πύσης ἐπιμελείας διορθωθὲν εἰς Βερολίον, 1750, παρὰ Ἀρτωρίῳ Βόρτολι εἰς 8ορ.